

En İyi Dostum Kitap

İlkokula başladığı andan beri çok başarılı biriydi. Her okul bitince öğretmeni defterini alıp saklar çünkü bu kızın yazısı çok güzeldi. Öğretmeni bir konu araştırmalarını istemişti ama Ayşe bulamamıştı. Öğretmeni buna çok üzülmüştü. Ertesi gün Ayşe araştırmayı bulup öğretmene gösterdi. Öğretmen sevindi ve teşekkür etti. Ayşe sınıf birincisiydi öğretmen o yüzden Ayşe'yi çok seviyordu. Annesi de seviyordu. Ayşe başarılı olduğu için kendini çok seviyordu. Herkes Ayşe ile gurur duyuyordu. Dördüncü sınıfa geçti. Öğretmen Ayşe'nin defterlerini yine aldı. Ayşe yaz tatilinde çok çalıştı. Okulların açılmasına iki ay kalmıştı. İki ay Ayşe'ye göre ilerlemek nedir bilmiyordu. Ama Ayşe çok çalışıyordu. Okulun açılmasına bir hafta on gün kalmıştı. Ayşe yine de çok çalışıyor. Okullar açılınca çok heyecanlanmıştı. Yine aynı öğretmende okuyacaktı. Ayşe ve öğretmen çok sevindi.

Okulun ilk gününde öğretmenleri ödev verdi. Yaz tatilinin nasıl geçtiğini anlatacaklardı. Sıra Ayşe'ye geldi, Ayşe:

- Tatilim çok güzel geçti, bol bol kitap okudum, spor yaptım ve oyun oynadım dedi.

Ayşe çok başarılı gidiyordu. Ama birden başarısı kayboldu. Kafasını başka şeylere verdi. Ders çalışmamaya başladı. Öğretmen Ayşe'nin derslerinin kötü olduğu için annesini çağırdı. Ayşe annesini görünce çok şaşırıldı.

Öğretmen:

- Biraz gidebilir misin bir şey konuşuyoruz dedi.

Annesi Ayşe'nin durumuna çok üzüldü. Eskiden çok başarılı olan Ayşe durumunu biliyordu. Çok çalışmaya başladı. Kafasını yine derslerine verdi. Yeniden başarılı oldu. Derslerine çok çalıştı. Yine sınıfını pekiyle geçti. Öğretmen çok sevindi.

Ayşe:

- Öğretmenim derslerim iyi gidiyor mu dedi?

Öğretmeni:

- Evet Ayşe dedi.

Ayşe çok sevindi. Yaz tatilinde Ayşe bol bol kitap okudu, oyun oynadı, ders çalıştı.

ADI SOYADI: Berkay BAKIR, YAŞ: 10, TÜRÜ: Roman (Bu romanı kitap sevenler için yazıyorum), KAHRAMANIN CİNSİYETİ: Kız, FİZİKSEL ÖZELLİKLERİ: Orta boylu, kıvrıkcık saçlı, şişman, KİŞİSEL ÖZELLİKLERİ: Sinirli

Senin de Başına Gelir

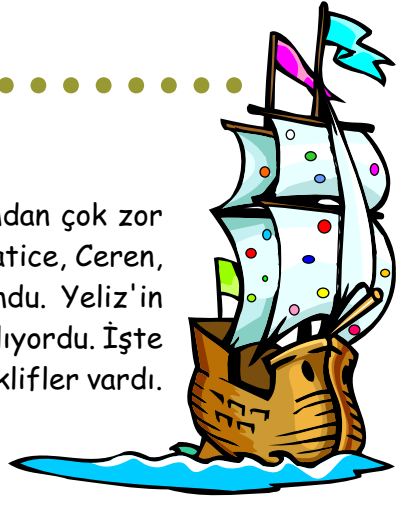

Mahallenin birinde Beyza adında iyi kalpli bir kız oturuyormuş. Küçükken çocuk felci geçirdiği için ayağı aksiyormuş. Bir gün mahallelerine Elif adında birisi taşınmış. Beyza ile Elif bir gün parkta karşılaşmışlar. Beyza Elif'e oyun oynamayı teklif etmiş. Elif Beyza'ya şöyle demiş "sen topal bir kızsın, benimle top oynayamazsın, ip atlayamazsın". Bir gün babası Elif'i koleje götürürken kaza yaptılar. Kaza sonucu Elif sakatlanmış. Elif kendi başına kalınca Beyza'ya haksızlık ettiğini anlamış. Beyza'dan özür dilemiş.

YAZARIN ADI: Sanem İrem ÖZBA, YAŞ:9,
KAHRAMANLARIN ADI: Beyza ve Elif, KAHRAMANLARIN YAŞI: 8, KAHRAMANIN FİZİKSEL ÖZELLİKLERİ: Elif, uzun boylu, zayıf; Beyza, orta boylu, kahverengi saçlı
KAHRAMANIN KİŞİSEL ÖZELLİKLERİ: Elif, kötü kalpli, gür sesli; Beyza; iyi kalpli, ince sesli

Eski Okul

Ben bu yazıyı eski okulumla ilgili yazmak istedim. Çünkü eski okulumdan çok zor ayrıldım. Benim eski okulumda çok iyi arkadaşlarım vardı. Bunlar Hatice, Ceren, Berfin, Tolga ve en önemlisi de Yeliz. Yeliz benim en iyi dostumdu. Yeliz'in hikâyesi çok büyük. Babası o birinci sınıfa giderken ölmüş. Annesiyle tek kalıyordu. İşte Yeliz'e çok imkânlar sunuyorlardı. O da hepsini reddetti. Ama çok güzel teklifler vardı. Kolej, özel okul ve benzeri gibi teklifler. Ama Yeliz okulu bırakıp, okul değil daha çok arkadaşlarını bırakıp gitmek istemezdi. Ben de gitmeden bir hafta önce vedalaşmıştım. Zaten üçüncü sınıftaydım. İşte son gün öldüm. Ayrılmak benim için çok zordu. Herkesi tekrardan erkek kız ayrımı yapmadan teker teker öptüm. Sonra benim yeni okulum Natoyolu'nda olacak dedim. Öğretmenim dahil bütün arkadaşlarım ben arabaya binene kadar uğurladılar.

O değil de aslında eski müdürümü arıyorum. Müdür her zaman yufka ekmek istiyordu. Şimdi kimden isteyecek!

ADI: Asya Damla GÜMÜŞ, YAŞ: 13

Kapkaççı Zekeriya

Zekeriya 6 çocuklu bir ailenin en küçük çocuğuydu. Çok kötü şartlarda yaşıyordu. Hem maddi hem de manevi, bakımdan. Maddi olarak; babası bir kahvede çaycı olarak çalışırdı ve çok az para kazanırdı. Manevi olarak; eve genelde sarhoş gelirdi ve evde terör estirirdi, bu yüzden de Zekeriya böyle yaşamaya alışmıştı. Sabah olunca baba kahveye giderdi ve çocuklarına da sokakta mendil satmalarını söylerdi. Bazı çocuklar para kazanabilirdi ama bazıları kazanamazdı. Bu yüzden baba para kazanamayanları döverdi. Çocuklar geçim sıkıntısı yüzünden eğitim alamadı ve yılda sadece bir kere önlerine kıyma konurdu. Genelde fasulye ve makarna yerlerdi. Kışın da kömüre para yetiştiremezdi. Bazı günler buz gibi odalarda yatarlardı.

Artık Zekeriya büyüdü. Okuyamadığı için iyi bir iş bulamadı ve bu yüzden kapkaççılık yapmaya başladı. Bazı günler iyi para bulurdu, bazı günler az para bulurdu hatta bazı günler hiç para bulamazdı. Kalacak bir yeri yoktu hep sokaklarda kalırdı. Bir kez sokak çetesi tarafından bıçaklandı ve parası çalındı. Zekeriya aslında iyi bir insandı. Kapkaççılık yapmanın kötü bir davranış olduğunu bilirdi. Artık bu davranışı yapmak istemiyordu. Bir gün yine bir çanta çaldı. Birden aklına bu davranışın kötü bir davranış olduğu geldi ve gönlü çantasını çalıp yaşlı kadını üzmeye el vermedi. Zaten arkasından polisler kovalıyordu. Zekeriya geri dönüp çantayı yaşlı kadına geri iade etti ve özür diledi. Bu arada polisler Zekeriya'yı hemen yakaladılar. Zekeriya'ya 6 ay hapis cezası verildi. Zekeriya hapisanede çok düşündü. Artık kapkaççılık yapmamaya karar verdi. Öte yandan buna devam ederse cehennemin dibini boylayacağını da biliyordu. İçkiyi, kumarı, sigarayı bıraktı ve inşaat işçisi olmaya karar verdi.

Hapisten çıktı ve hemen bir inşaat bölgesine giderek orada bulunan yetkili ile konuştu. Yetkiliden onu da inşaatçı bir işçi yapmasını istedi ve yetkili bunu kabul etti. Zekeriya artık daha rahat yaşamaya başladı. Zekeriya bir kız arkadaş edindi onunla nişanlandı ve evlendi. Bir çocukları oldu. Zekeriya çok uzun zaman yaşadı 81 yaşında öldü. Karısı ve oğlu onu her zaman ziyaret etti ve bu hikâye de burada bitti.

ADI: Metehan ÖZEL, YAŞ:14

Küçük Dedektif

Poni bir gün öğleden sonra hasta olan Sonya teyzesinin yanına Ankara'ya gitmeye karar veriyor. Poni hemen gidip biletini aldı. Ankara'ya trenle gidecekti. Bugün akşama bilet almıştı. Poni eve gider gitmez hemen bavulunu hazırladı. Dışarı çıkıp arkadaşlarıyla vedalaştı. Yolculuk saati gelmişti. Eve dönüp bavulunu aldı. Annesi Poni'yi yolcu etmek için Poni ile birlikte taksiye bindiler. Poni'nin treni gelmişti. Annesi Sonya teyzesinin istediği 100 doları Poni'nin ceketinin iç cebine parayı bir zarfla koyup iğnelemişti. Poni trene bindi. Yanına 60-65 yaşlarında bir amca oturdu.

Poni'yi sabah teyzesinin bir komşusu karşılayacaktı. Poni'nin yanına oturan adam Poni'ye dönerek, "Merhaba" dedi. Poni; "Merhaba amca" diye cevap verdi.

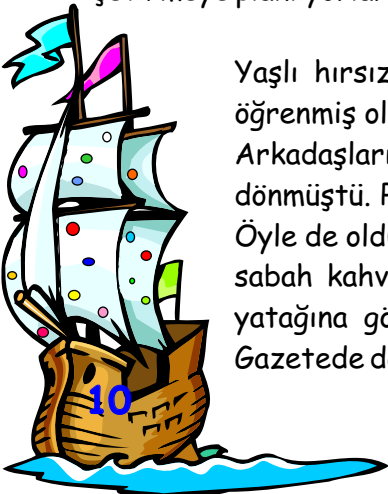
"Nereye gidiyorsun?"

"Teyzemin yanına Ankara'ya gidiyorum" dedi. Ya siz nereye gidiyorsunuz?" diye sordu Poni.

"Ben de Ankara'ya gidiyorum" diye cevap verdi.

Poni cebinden zarfın düştüğünü fark etti. İğnesi çıkmıştı. Zarfın içinde para olduğunu gören yaşlı adam kafasında planlar kurmaya başladı. Poni iğnenin düştüğünü görünce zarfı iç cebinden aldı sol cebine koydu. Adam Poni'nin zarfı diğer cebine koyduğunu görünce yaptığı plan daha da kolaylaşmıştı. Çünkü adam Poni'nin sol tarafında oturuyordu. Adam elini Poni'nin cebine soktuğu zaman kolaylıkla parayı alabilirdi. Poni tuvalete giderken yanlışlıkla zarfı da düşürdü. Yaşlı adam da bu fırsattan yararlanarak hemen yere eğildi ve zarfı yerden aldığı gibi çantasına attı. Poni zarfı düşürdüğünü fark etti. Hemen geri döndü. Ama hiçbir yerde para zarfını göremedi. Poni yaşlı adama dönerek; "Affedersiniz amca burada bir zarf gördünüz mü?" dedi. Yaşlı adam yani hırsız; "Hayır" dedi. Sanki hiçbir şey olmamış, kendisi zarfı almamış gibi gazetesini okumaya devam etti.

Poni bu adamın hırsız olduğunu fark etti. Poni'nin inme zamanı gelmişti. Poni yaşlı hırsızı takip edip parasını almalıydı. Yoksa annesi Poni'ye çok kızacaktı. Poni teyzesinin komşusuna baktı ama hiçbir yerde göremedi. Poni de zaten teyzesinin komşusunun gelmesini istemiyordu. Çünkü parasını hırsızdan alması gerekiyordu. Poni'nin istediği gerçekleşti. Kadın gelmemişti. Poni artık hırsızın peşine düşebilirdi Poni kendine birkaç arkadaş buldu. Poni olan biten her şeyi arkadaşlarına anlattı. Hepsi Poni'nin durumuna çok üzüldüler. Hepsi bir olup hırsızı takip etmeye başladılar. Yaşlı hırsız bir kahveye girdi. Hırsız gazetesini okudu çayını içti ve para zarfını çıkarıp, zarfın içinden bir miktar para aldı ve parayı masanın üzerine koydu. Gazeteyi kapatıp dışarı çıktı. Poni hırsızın borcunu kendi parasından ödediği için çok kızdı. Yaşlı hırsız تنها bir yere gittiği zaman önünü çevirmeye planlıyorlardı. Ama hırsız çocukların istediği gibi تنها bir yere gitmiyordu.

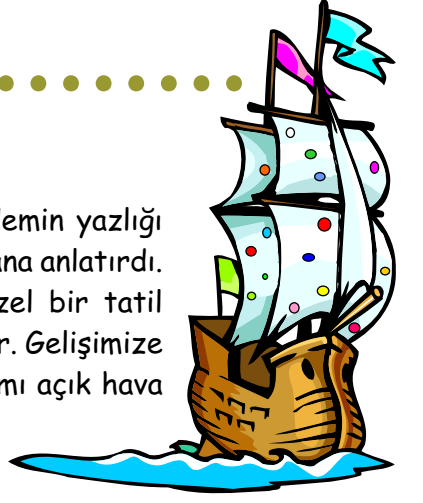

Yaşlı hırsız bir otele yerleşti. Çocuklar artık hırsızın nerede kaldığını da böylece öğrenmiş oldular. Akşam olmuştu. Poni'nin artık teyzesinin yanına gitmesi gerekiyordu. Arkadaşları ile yarın otelin önünde buluşup yaşlı hırsızı takip edeceklerdi. Poni eve dönmüştü. Poni "teyzem keşke bugün parayı sormasa" diye içinden geçirip duruyordu. Öyle de oldu, teyzesi parayı sormadı. Komşusu Poni'ye yatacak bir yatak hazırladı. Poni sabah kahvaltısını yaptı. Teyzesinin kahvaltısını da bir tepsiye koydu ve teyzesinin yatağına götürdü. Teyzesine söyledi ve çıktı. Sabah adamı bir köşede kıstırdılar. Gazetede de: "Küçük Dedektif, Yanında 10 Çocukla Beraber Hırsızı Yakaladı." Diye çıktı.

ADI: Berrin ÜNAL, YAŞ: 13

Yaz Tatilim

Ben yaz tatilimi büyük dedemlerin yazlığında geçirdim. Büyük dedemin yazlığı Artur'da. Ben oraya ilk defa bu sene gittim. Annem Artur'u hep bana anlatırdı. Ben de çok merak ederdim. Oralar annemin anlattığı kadar güzel bir tatil yeriymiş. Büyük dedem ve büyük babaannem bizi görünce çok mutlu oldular. Gelişimize çok sevindiler. Artur'da iki arkadaş edindim. Annem beni ve arkadaşlarımı açık hava sinemasında Buz Devri-2'ye götürdü. İlk defa açık hava sinemasına gitmişim. Bu beni çok heyecanlandırdı. Arkadaşlarımla beraber yüzdük, oyunlar oynadık, bir kaç gece büyük dedemle beraber kelime bulmaca oyunu oynadık. Çok güzel saatler geçirdik.

Ayrıca babam bizi Ayvalık ve Cunda Adası'na götürdü. Oraları da çok beğendim. Doğa, deniz çok güzel. Ama Artur'un denizi çok soğuk. Onun için uzun süre denizde kalamadım. Ama bu benim için güzel bir tatil oldu.

ADI: Buse EKŞİ, YAŞ: 9

Peter ile Ormanda Bir Cennet

Peter İle Ormanda Bir Cennet

Peter Afrika'da yaşıyor. Babası orman bekçisi. Babasının bulunduğu (koruduğu) ormanın yanında ki yasak ormanda olup biten tüm olaylar Peter'i etkiliyor. Rüyalarna giriyor. Bu orman hiçbir insan girmemiş ve girenler de çıkmamış. Bu nedenle orası yasak ormanmış. Peter bütün bunlara rağmen girmeye karar vermiş. Gece nöbetçilerinden de kurtulup ormana girmiş. Ormana girerken kendine yol açmış. Sonra leoparların bulunduğu yere gelmiş. Leoparlar Peter'i görünce kovalamışlar. Büyük bir koşuşturmadan sonra Peter saklanmış.

Bu arada onu aramakta olan ailesi vardır. Aile her tarafı aramamış ama tek aramadıkları yasak orman kalmış. Gece yağmurlar yağmış Peter'in açtığı bütün yollar kapanmış. Bu nedenle yasak ormanda iz bulamamışlar. Ararken akşam olmuş yüzlerinde ümitsizlik ifadesiyle eve dönmüşler bunu gören annesi yıkılıvermiş. Sabah Peter kurt sesleriyle uyandı. Uyandığında ağaçların arasında pembe bir şey gördü yaklaştı. Bu bir boynuzlu attı. Babasının anlattıklarına göre bu nadir bulunan bir hobit'ti. İyice yaklaştı. Yaralıydı. Çantasından çıkarttıklarıyla yarasını sardı. Sonra hobit üzerine gelerek başını indirip kaldırdı. Peter üzerine bindi. Ormanda bir süre ilerlediler. Burası ormanın ortasında bir cennetti

Eve Dönüş

Burada çok garip hayvanlar vardı. Üç başlı köpek 123 kg ağırlığında 12 m boyunda bir yılan ve daha neler neler vardı burada. Peter önce karnını doyurdu sonra hayvanlarla ilgilendi.

6 hafta sonra Peter

Peter artık annesini babasını özledi evde yaptıklarını arkadaşlarıyla oyunlarını özledi. Hayvanlarla artık oynamıyormuş. Hayvanlar bu durumu anladı ve bir çözüm getirdiler. Yine hobitle ormandan çıkacaklar sonra çevresinde dolaşarak bulacaklar bu altı gün ormandan çıkmak bir gün dolaşmak. Gerekli azıklarını hazırladılar ve yola çıktılar altı gün güzel geçti ama son günde zorlandılar. Sonunda eve vardılar. Çok mutluydular.

ADI: Goncağül ÖZBEK, YAŞ: 10

Çanakkale Kahramanları

Siz de bilirsiniz ki unutulmaz savaşlardan birisidir Çanakkale. Bir avuç Türk yiğitleri son derece acımasız, korkunç, en son teknoloji silahlarla ilk kez karşılaşmışlardır. Yılmamış yıkılmamış savaşa devam etmiş ve kazanmışlardır.

ÇANAKKALE

Asırlara Uzanır Yolculuğun içinde Koca Seyit'i, Yahya Çavuş'u, Mustafa Kemal'i

Bilinir ki İngiltere-Fransa (yüzyıl savaşları) birbiriyle savaş yaparken Avrupa'da bir de güçlü Almanya çıkar. Alman ordusu Fransa'da bol kömür yatağı olan Alsse-loran bölgesini işgal eder Alman ordusu yener savaşı. Fransa ordusu durduramaz dev Almanya'yı. İngiltere Almanya'yı tartar biçer ve;

- Ben bu Almanya'yı yenemem. Eee ne yapmam lazım Fransa'yı yanıma çekerim. Rusya ile sömürge için savaş yapmam. Eğer bir savaş çıkarsa ben İngiltere, Fransa, Rusya olarak çıkarım

Ve bu sıralarda Almanya:

- Demek öyle İngiltere ben de İtalya ile birlikte hareket ederim.

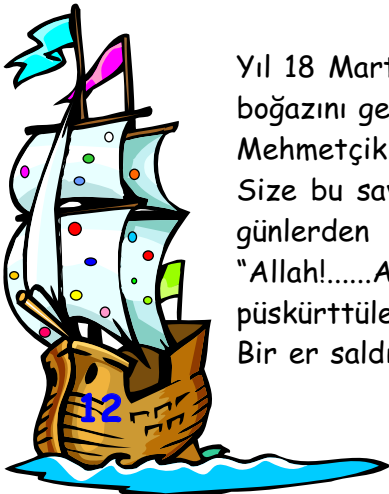
İstanbul da:

- Biz de Almanya tarafına geçerse kesin kazanırız

Bazıları da İngiltere tarafına geçerse kazanırız der (misal Enver Paşa). Almanlar ise Osmanlıların Alman tarafına geçmesini istiyordu. Alman teknolojisi ve kalabalık bir Osmanlı nüfuzu, onları tutamayacak kimse yoktur. İngiltere ise Osmanlı devletinin savaşa girmesinin istemiyordu. Çünkü İngiltere ve Rusya'nın işine gelmiyordu. Hem sömürge işi ciddi tehlikeye girmiş olacaktı. Eğer savaşı Almanya kazanırsa kesin, Mısır'ın altı Almanya ve İtalya'nın olurdu. Hem de Almanya ve İtalya'nın gelişimlerini geç tamamladıkları için hiç sömürgesi yoktu. Biraz da Almanya ve İtalya bu savaşı biraz daha fazla kazanmak isteyeceklerdir. Osmanlı Devleti daha sonraları savaşa girmemeyi düşünüyordu. Yani tarafsız kalmayı Akdeniz'in kara sularında iki Alman gemisi İngiliz gemisinden kaçıyordu. Alman gemileri Osmanlı devletine sığındı. Osmanlı devleti bu iki gemiyi satın aldığını söyledi. Osmanlı devleti ister istemez savaşa Almanya tarafında katıldı.

İTİLAFA DEVLETLERİ: İngiltere, Fransa, Rusya

İTTİFAK DEVLETLERİ: Almanya, İtalya, Osmanlı İmparatorluğu

Yıl 18 Mart 1915 İngiliz ve Fransız gemilerinden oluşan itilaf donanması Çanakkale boğazını geçmek isterler. Türk mevzilerini saatlerce top ateşine tuttular, bu sırada Mehmetçiklerimiz yaralandı, şehit oldular.

Size bu savaşla ilgili bir şeyler anlatmak isterim. Çanakkale savaşının en hareketli günlerden biri idi. İki taraf da bütün şiddetiyle saldırıyordu. Türkler bir ara "Allah!.....Allah!" diyerek süngü saldırısına kalktılar. Kısa zamanda düşmanı püskürttüler.

Bir er saldırı sırasında gösterdiği cesaret ve yılmazlığı karşısında adeta subaylarını

şaşırtmıştı. Saldırı sonunda bu eri çağırdılar. İçlerinde bir de Alman subayı vardı ere:
- Seni kutlarız düşmana gözünü kırpmadan saldırıyordun. Yalnız arada bir sekerek koşman bizi şaşırttı. Neden sekiyordun? diye sordular.
Er düşünmeden cevap verdi
- Şehit düşen kardeşlerimin kanına basmamak için.
Alman subayı bu sözlerden son derece gururlanmıştı ere saatini armağan etmek istedi fakat kahraman kabul etmedi:
- Biz buraya saat almaya değil, vatana olan borcumuzu ödemeye geldik komutanım dedi.
Bu sözler Alman subayını daha gururlandırmıştı,
- Bu askeri yetiştiren ulus elbette yenilmez, diye mırıldandı.

25 Nisan 1915

Denizde başarılı olamayan itilaf devletleri bu kez Gelibolu'ya (yarımadasına) asker çıkarttılar. Mustafa Kemal emrindeki birlikler Conkbayırı, Arı burnu ve Anafartalar'a da İtilaf kuvvetlerine başarıyla karşı koydu, onlar da geri çekilmek zorunda kaldı.

ÇANAKKALE SAVAŞI'NIN SONUÇLARI

Yardım alamayan Rusya savaştan çekildi. Birinci Dünya Savaşı'nın süresi uzadı. Mustafa Kemal'e Albay rütbesi verildi. Onun askeri dehası tüm dünyada hayranlık uyandırdı. Bu savaş Kurtuluş Savaşı'nın güç kaynağı oldu.

TÜR: Roman, YIL:1914,1915, KAHRAMANLAR: Bir avuç Türk Ordusu, MEKÂN: Çanakkale
YAZAN: Berk EMİNAGAOGLU, YAŞ:14

Kerem'in Sevgisi

Kerem adında bir genç varmış, 23 yaşında, yeşil gözlü, siyah saçlı, ince sesli, uzun boylu, iyi yürekli, yalan söylemeyen, dürüst, yakışıklı, tutumlu bir erkek. Evi ormanda. Orda Kerem çok seviliyor. Asla o ya da arkadaşlarıyla asla küsmüyorlar, dövüşmüyorlarmış. Kerem birini acı çekerek gördü mü çok üzülür hemen yardım edermiş.

Ormanda gezerken kapana kısılmış zavallı bir fare görmüş. Onu kurtarıp evine götürmüş. Evde yapayalnızken şimdi bir hamsterı olmuş. Hamsterın arkadaşları hep hamsterı arıyorlarmış. Ama Kerem bunu bilmiyormuş. Hamster'a Su adını vermiş. Hamsterın ailesi ona bu adı vermişlerdi zaten hamster kendine kendi adıyla hitap edilince 4 yana koştu. En sonunda da durdu. Kerem çok şaşırdı. Bu hamster ne yapıyor dedi. Onu eline aldı, sevdi. Sonra ailesini bulup hep birlikte mutlu olmuşlar.

ADI: Elifsu Dilan SOLMAZ , YAŞ:8

Günlükten...

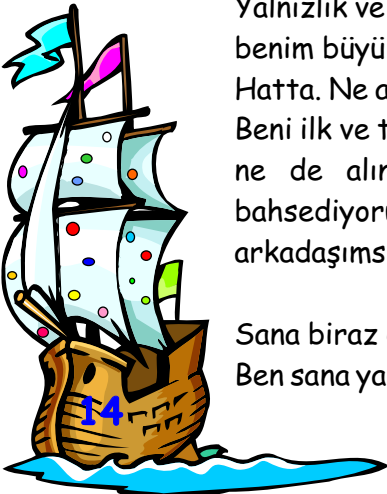
HEY MERHABA!

Orada kimse var mı? Hey merhaba sevgili günlük! Ben de kim miyim? Aaaaa.. Tanımadın mı beni. Benim, ben Aslı. Aslı da mı kim? Ay sen şaka yapıyorsun. Vallahi bunamışsın. En iyisi ben sana kendimi, ailemi, evimi, okulumu, arkadaşlarımı şöyle detaylıca anlatayım. Belki o zaman hatırlarsın. O zaman en baştan başlayacağız.

Merhaba sevgili günlük. Ben Aslı. 16 yaşındayım. Anlayacağın gibi genç bir kızım. Ne uzun ne de kısayım. Hafif kiloluyum. Sarışın ve açık tenliyim. Bu yüzden sahile inince çok çabuk yanıyorum. Ama bronzlaşamıyorum. Hep kıpkırmızı bir ıstakozla dönüşüyorum. Bu sorunum; baş düşmanım olan sivilcelerim kadar önemli değil ama. Onlardan bir türlü kurtulamıyorum. Annem; ben büyüyünce onların kaybolacağını söylüyor ama ben büyüdüğüm halde hâlâ aynılar. Hatta daha da çoğaldılar. Herhalde büyümek dedikleri başımın yıldızlara değmesi galiba. O da hiçbir zaman olmayacağına göre... Öff yaa! Ben bu sivilcelerden hiç kurtulamayacağım. Ne bahtsızım ben ya! Böyle dediğimde annem hemen bana şunu söylüyor; "kızım, bir tek senin sivilcelerin yok ki! Bak herkesin var." Doğru herkesin var ama hiçbiri benim kadar açık tenli değil ki! Bu yüzden onların ki gözüküyor. Ama benimkiler gözüküyor. Hem de kabak gibi.

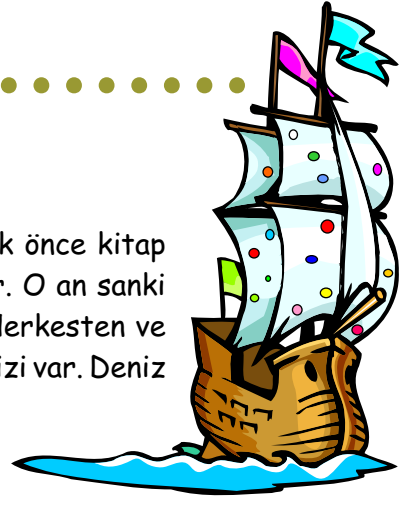
Bunun haricinde bir de hiç sevmediğim ve asla sevemeyeceğim gözlüklerim var. Neden mi gözlük takıyorum? Neden olacak ki. Tabii ki gözlerimi bozduğum için. Niye mi gözlerimi bozdu? Ay aman bu sorular insanı fena halde sıkıyor. Bir rahat bıraksan ben sana hepsini anlatacağım tamam mı? Söz. Hem de Aslı'nın "asıl" sözü. Gözlerimi senelerdir şu anda sana yazdığım gibi başka günlüklere yazdığım için bozdu. Çünkü annem fark etmesin diye ışıkları söndürüp, sana bunları pencerenin kenarında ayın ışığında yazıyorum. Niye mi? Ya ben sana demin demedim mi bana soru sorma ben sana sırasıyla anlatırım diye. Bak bu son olsun, yoksa sana kötü kızarım. Ay ışığında yazıyorum. Çünkü bu günlüğü annem okursa ben yanarım, biterim, ölürüm, mahvolurum. Yani kısacası her şey biter. Bütün umutlarım, hayallerim, özgürlüğüm biter ve gider. Bense sadece onları anmakla yetinirim. Beni anlıyor musun? Aaaaa... hiç sanmıyorum. Neyse konumuza dönelim.

Bende sorun çok. Seç, beğen al. Bedava. Hatta bir de üstüne hediye olarak "teşekkürler" sözcüğü ile birlikte ardı arkası kesilmeyecek dualar... Promosyon olarak da "Allah kolaylık versin!" demek kalıyor. Sıkı durun bu birincisi.

Yalnızlık ve arkadaş bulamama sorunu. Evet, evet. Yanlış duymadın. Saçma gelebilir ama benim büyük bir yalnızlık sorunum var. Hiç arkadaşım yok. Hem de hiç. Bir tanecik bile. Hatta. Ne anladın mı? Hayret doğrusu. Çoğu kimse doğrusu hiç kimse bunu anlamıyordu. Beni ilk ve tek anlayan sensin. Galiba son anlayan da sen olacaksın maalesef. Aaaa canım ne de alıngansın. "Maalesef" demekle seni değil kara bahtım kör talihimden bahsediyorum. Tamam mı canım? Ayyy kıyamam ben sana. Sen şu andaki benim en iyi arkadaşımsın ve hep böyle kalacaksın.

Sana biraz daha yapmayı düşündüğüm şeylerden bahsedeyim istersen. Bilmiyor musun? Ben sana yardımcı olayım tabii ki de istersen. Zaten kısacık anlatacağım. Başını ağrıtmam

merak etme. Ben en çok kitap okumayı ve tasarım yapmayı severim. İlk önce kitap okuma hobimden bahsedeyim o zaman. Kitap okumak beni rahatlatıyor. O an sanki sıkıntılarımıdan beni alıp uçsuz bucaksız bir huzur adasına götürüyor. Herkesten ve her şeyden hatta her yerden uzak olan bu adanın süper bir kumsal ve denizi var. Deniz dediysek bildiğin denizlerden değil bu. Bir hayal denizi. Tam kitabın en can alıcı yerinde o denize dalıyorum. Ve tabii ki de kaçınılmaz son. Uyuyakalıyorum. Uykumda bile rahat yok ki bana! Benden ses soluk çıkmayınca hemen annem yanıma geliyor ve beni uyandırıyor. Tam da en heyecanlı, en janjanlı ya da en romantik yerinde.

Neyse biraz da tasarım hobimden bahsedeyim. Odamı, saçımı, kıyafetlerimi, gelecek planlarımı ve yapacağım işleri tasarlamak çok hoşuma gidiyor. Bir de takılarımı tasarlamak. Zaten o yüzden büyüyünce tasarımcı olmak istiyorum. Ya da iç mimar veya da dış mimar. Bekli de genel cerrah, yo yo astronom o da olmazsa anaokulu öğretmeni. Ya da hepsi birden. Tam olarak ne yapacağımı bilemiyorum. Karar veremiyorum. Hepsi de birbirinden güzel.

Sıra şimdi aileme ve evime ayrıca okuluma geldi. Hepsini de birkaç cümle ile açıklayacağım. Çünkü çok olağanüstü değiller ve ayrıca uykum gelmeye başladı. Biz dört kişilik bir aileyiz. Ben, annem, babam ve erkek kardeşim. Babamın adı, Erdem. Annemin adı, Çiğdem. Erkek kardeşiminki ise Bora. Babam kırk dört yaşında ve bir bilgisayar firmasının genel müdürü. Annem ise kırk yaşında ve bir şirketin halkla ilişkiler müdürü. Kardeşim ise on bir yaşında ve beşinci sınıfa gidiyor.

Şimdiki sıra evimizde. Evimiz Konyaaltı'nda bulunuyor. Sahile çok yakınız. Bir villada oturuyoruz. İki katlı olmasına rağmen evimiz çok küçük. Üç oda bir salon, bir mutfak, iki banyodan oluşuyor. Herkesin kendine ait bir odası var ama kapı denen şeyin bizim evde bir önemi olmadığı için hiçbir işe yaramıyorlar. Ayrıca çok küçükler ve daracıklar. Tıkış pıkışlar. Hiçbir eşyam doğru dürüst sığmıyor. Bahçesi de evimizin içini aratmıyor. O da öyle küçücük. İki adım attın mı hemen bitiyor. O yüzden sürekli sahile iniyorum. Orası daha rahat daha ferah, daha geniş, daha huzurlu, daha, çok daha güzel manzarası da çok güzel. Sahilden güneşin doğuşunu ve batışını her gün izlemek büyük bir zevk. Çok büyük bir şans. Birkaç kez resmetmeye çalıştım ama gerçeği kadar güzel olmuyor.

Son durağıma geldi sıra nihayet. Okulum. Çok da güzel olmasa da idare eder. Bana yetiyor hatta artıyor bile. Seve seve paylaşırım payımı. Belki o zaman biraz daha azalır yüküm. Ha, ne dersin? Yorumsuz öyle mi? Vayyy! Okulum! Son teknoloji yeri. Her şeyi var ama ruhu yok ne yazık ki! Öğretmenler de iyi sayılır. Derse girdiğim zaman anlatılan konu ilgimi çekerse zamanın nasıl geçtiğini anlayamıyorum. Eğer ilgimi çekmezse dersin bitmesi için dakika sayıyorum. Okul bittiğinde ise keyfime diyecek yok. Gel keyfim gel desem de inanmayın.

Aaaa! Nasıl oldu da unuttum. Hâlbuki aklımdaydı. Biz şu anda 2004 yılındayız. Ben lise ikiyi okuyacağım bu yıl ve okulların açılmasına bir hafta kaldı. Nasıl unuttum ya hâlâ aklım almıyor. Galiba Alzheimer oldum. Söyleyin doktorum, ne olur saklamayın yoksa ölecek miyim? Yoo olmaz daha ömrümün baharındayım. Yo yapmayın daha ölmek için çok GENCİMM!!!

AŞK BU İŞTE!

A hhhhhh!!!... Bu gece hava çok güzel di mi? Yıldızlar bir başka güzeller, parıl parıl parlıyorlar. Hava ne çok sıcak ne de çok soğuk. Tam ortası ılık ve hafif hafif, tatlı tatlı esiyor. Çiçeklerin kokusu etrafı sarmış, etkisine almış durumda. Sen ne diyorsun? Neeeeee! Bana küs müsün? Hoppala niye ki? Ha, evet, doğru, çok doğru, tabii ya haklısın. Tamam ya yeter. Seni unuttuğumdan değil, sana olayları nasıl anlatacağımı bilmediğim için yazmadım, yazamadım. Ya inan bana. Doğru söylüyorum. Vallahi billahi yaa! İnanmıyorsan dur da sana olanları anlatayım. Ama şimdiden söz ver lafımı kesmeyeceksin, soru sormayacaksın. Hah, söyle!..

Sana en son yazdığım da okulların açılmasına bir hafta vardı. Ne olduysa o da okulların açılmasına iki gün kala oldu. Sahilde son kez geziyordum ki onu gördüm. O da mı kim? Ya ben sana sözümü kesme, soru sorma demedim mi, ha demedim mi? Ya zaten nasıl anlatacağımı, nasıl konuşacağımı bilemezken sen başlıyorsun Yo yok. Ben sana bu koşullarda hiçbir şey anlatamam. Valla kusura bakma. Sana bir şey anlatana kadar canım çıkıyor zaten. N'olur mu? Çok şey olur. Tamam mı? Çok ama çok şey olur. Kızgın mıyım? Yoooo!.. Kızgın filan değilim tamam mı? Hem de hiç. Ya da, ya da çok kızgınım çok tamam mı? Hem de çok çok çok.

"Aslım, Aslım" diye seslenmeyi bırak artık. Af mı diliyorsun? Yo yoo... O kadar kolay değil. Seni affetmeyeceğim. Kalbimi çok ama çok kırdın. Senden hiç böyle bir şey beklemiyordum. Ya iki dakika önce söz veriyorsun, iki dakika sonra da sözünü bozuyorsun. Olacak şey mi bu ya!.. Bana yapılacak şey mi bu? Ha söyle bana, benim gibi iyi, tatlı dilli birisine yapılacak şey mi bu. Sana şimdi ben nasıl güveneyim ha nasıl? Hiç bu yanını düşünmedin değil mi? Yaaa! Ben senin için neler düşünürken senin yaptığına bak ya!.. Neyse acıdım. Bu seferlik ama sadece bu seferlik affediyorum seni. Eğer bir daha olursa külahları değişiriz tamam mı? Tamam o zaman konumuza artık dönebiliriz di mi? Sen de hazırlan da daha geç olmadan, uykum iyice bastırmadan ve hatta sabah olmadan sana şu olayı anlatayım da rahatlayım. Baştan alıyorum.

Okulların açılmasına iki gün kala oldu bu olay. Son kez sahilde geziyordum ki onu gördüm. Sen sormadan hemen söyleyeyim, adını bilmiyorum. O yüzden ona "o" diyorum. Anladın mı? Ve "zınk" diye olduğum yerde kala kaldım. Neye uğradığımı şaşırımdım. Sanki dünya bir anda durmuştu. Nefes alamıyordum. Tıkanmıştım. Kalbim atmıyordu sanki. Yo yo o kadar hızlı atıyordu ki ben bile onun hızına yetişemiyordum. Galiba ölüyordum.

Onu görünce kendimi onun karşısında çırılçıplak soyunuk gibi hissettim. Yani anla! O kadar çok utandım ki anlatamam. Hava sıcaklığı Eylül'de olmamıza rağmen kırk dereceydi galiba. Bir anda hava o kadar çok sıcak gelmişti ki...

Yüzü bir anda bana döndü. Ne yapacağımı, nereye gideceğimi şaşırımdım. O anda kendimi ne kadar çirkin hissettim bir bilsen. Ah bir bilsen! Sana bu duyguların hepsini anlatmak çok zor. Çünkü kelimeler yetersiz ve anlamsız kalıyor.

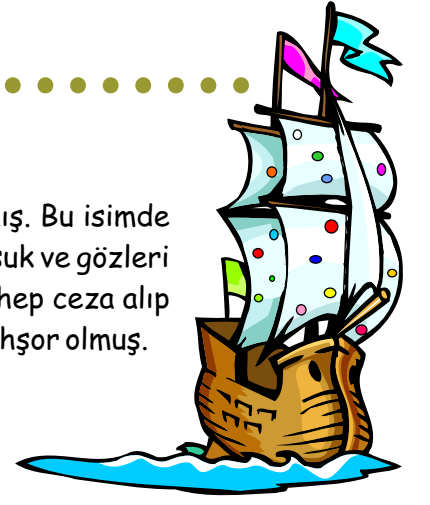
Olayın devamını sana başka bir gün anlatayım. Tam olarak emin değilim ama galiba aşk bu işte!

Yaz Tatilim

Bir varmış, bir yokmuş. Eski zamanlarda eşsiz adında bir adam varmış. Bu isimde olmasının nedeni dört dişi var, biraz salak, zayıflıktan ayakları buruşuk ve gözleri mormuş. Bu adamın artık askere gitme günüymüş ve gitmiş. Orada hep ceza alıp sınav çekiyormuş. Askerden çıktıktan sonra orada çok silah çalıştığı için silahşor olmuş.

Şimdi gelelim kız kardeşlerine. Tam on tane kız kardeşi varmış. Bir gün bir kız evlenmiş. Evlendiği erkek o bölgenin en çok aranan hırsızymış. Soygun yaptığı için yakalayana dokuz yüz dolar ödül verilecekmış. Ama yakalayan olmamış. Sadece eşsiz çok uğraştıktan sonra yakalamış. Ünü dillerden dillere söylenmiş.

ADI SOYADI: Umut KONT, YAŞ:9, TÜRÜ: Masal

Son Pişmanlık Fayda Etmez

Küçük Damla oyun oynamayı çok seven bir kız. Bütün zamanını oyun oynamakla geçiriyor. Öğretmeni ona ödevlerini zevkli yapması için bir şeyler öneriyor, ama o Damla hâlâ ödevlerini yapmamakta inat ediyor. Damla yaz tatilinde arada bir ders çalışıp, kitap okumaktansa televizyon izledi, yüzdü ve oyun oynadı. Annesi ve babası onun bu durumuna çok üzülüyorlar. Ona eğlenceli kitaplar alıyorlar. Ama boşuna... Damla kitapların kapağını bile açmıyor. Okullar açıldığında Damla artık orta bir öğrenciydi. Ama çok hazırlıksızdı.

Dersler başladı. Damla çok zorlandı. Üç yıl sonra Anadolu liseleri sınavı günü geldi. Damla sınava girdi. Yapabileceği soruları yaptı ve çıktı. Sonuçlar geldi. Ama Damla maalesef kazanamamıştı. Çalışmamasının sıkıntılarını çekti... Damla'nın arkadaşları bir takım okulları kazanmış yerleştirilmişlerdi. Ailesi onu evlerine en yakın liseye vermeyi düşünüyorlardı. Damla'nın önünde dört yıllık bir lise öğrenimi vardı. Annesinin her zaman dediği gibi "zor zannettiğimiz işlerimiz aslında günlük her zaman yapmamız gereken basit işlerin toplamıdır" sözünü hedef alacaktır...

Okulların açıldığı ilk günden itibaren ödevlerini yaptığı gibi geçmiş konuların tekrarıyla bir gün sonra işleyecekleri dersin ön taramasını yapacağına kendi kendine söz verdi. Artık Damla hedefi olan eninde sonunda başarıyı yakalayabilecek bir öğrenciydi. Aynı zamanda Damla için Anadolu liseleri her şey demek değil.

ADI: Gülnihal ÖZBEK, YAŞ: 11

Balonda Üç Hafta

Bir zamanlar bir ülkede üç iyi adam varmış. Doktor, kapıcı, bilim adamıymış. Doktor, bilim adamına benle balonla gezmeye gelir misiniz? demiş. O da tamam demiş. Yanımda birini getirebilir miyim demiş. Evet getirebilirsin.

O da kapıcıyı getirmiş. Bir balon kiralamışlar ve yola çıkmışlar. İlk hafta ormandaydılar. Maymunlar filler vardı. Ağaçlar vardı. Ağaçlara takıldı balon. Kapıcı tüfeği aldı. İkinci hafta bir file bindiler. Üç hafta sonra fille evlerine döndüler.

ADI: Emre EMİNAĞAOĞLU, YAŞ:9

Hazine Peşinde

Bir gün Yasin okuldan eve dönerken ağaca tırmandı çünkü o hep öğretmeninden azar işittiğinde bunu yapardı. Arkadaşı Okan ile tartışmıştı ve bu da kavgaya dönüşmüştü. Öğretmeni de ikisine de ceza verdi. Ağaçtan kasabanın manzarası çok güzel görünüyordu. Oradan bakarken bir eski konağın bahçesinde bir harita buldu bu harita bir define haritasıydı. Bu harita kasabanın en korkunç yeri olan büyülü ormanda bir yeri gösteriyordu. Oraya büyülü orman denilmesinin sebebi oraya girenin bir daha çıkamamasıydı. Ama Yasin oraya gitmeye kararlıydı. Kimse onu bu kararından döndüremezler. Yasin gece o ormana gidip o defineyi bulacaktı.

O sırada kaptan korsanlarına kızılıyordu çünkü korsanlar haritayı kaybetmişti. Kaptan onlara ceza olarak büyülü ormana gitmelerini emretmişti onlar da büyülü ormana cezalarını çekmek için ormana gittiler. Yasin akşam olunca tek başına gitmek istemedi ve en iyi arkadaşı olan Utku'ya haber verdi. Utku gelemem dedi. Yasin saat 1'de odasının camından ağaca atladı. Çünkü o kaçmak için hep bunu yapardı.

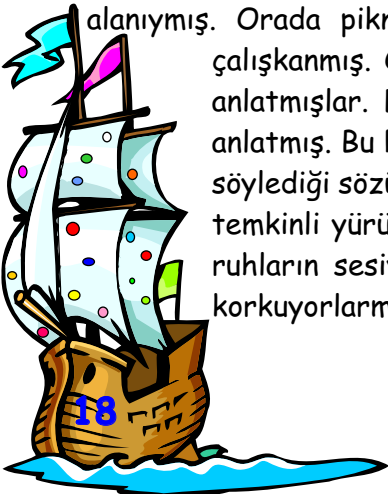
Yasin ormana gittiğinde çok korkmuştu ama bunu belli etmiyordu. Ormanda her zaman şiddetli bir rüzgâr eserdi, ağaçlar kurumuştur. Yasin barınmak için bir mağara buldu geceyi bu mağarada geçirdi. Sabah kalkınca ağaca koyduğu kazma ve küreği indirerek haritaya göre define yerine gitti. Hazineyi bulmak için işaretlediği yeri kazdı. Kazma ve küreğin sesinden uyanan korsanlar, Yasin'i yakalamak için bir plan kurdular. Yasin sıcağın kan ter içinde kaldı ve olduğu yere bayıldı. Korsanlar bunu fırsat bilip Yasin'i gemiye götürdü. Kaptan Yasin'i görünce bu çocuk da kim dedi. Korsanlardan biri define haritasını gösterdi. Kaptan haritayı görünce çok sevindi.

Bu sırada Yasin'in anne ve babası yasini arıyordu. Kasaba panik içindeydi. Yasini çok seven Ali amcası avdan dönmüştü. Yasin'in kaybolduğunu öğrenince onu aramaya başladı. Korsanların bıraktığı izleri takip ederek Yasin'i bulmaya çalıştı. Sonunda korsanların gemisini buldu kasabaya dönüp plan yaptı. Sonra gemiye gizlice girip bayılan Yasin'i ayılttı. Yasin'le beraber kaçtılar. Yasin harita olayını kimsenin bilmesini istemiyordu. Ali amca ve Yasin büyülü ormana geldiler bütün sorun buradan sağ çıkabilmektir. Ali amca heybesinden çıkardığı yiyecekleri Yasin ile paylaştı. Sonra bir barınak buldular. Gece çok korkutucu sesler geliyordu. Ali amca tüfeğini alıp nöbet tuttu. Ali amca ağaçların arasında pembe bir peri gördü bu perinin yardımıyla ormandan çıktılar. Ondan sonra mutluya yaşayıp gittiler.

ADI: Berrin ÜNAL, YAŞ:13

Ormandaki Ruhlar

Bir gün iki arkadaş geziye gitmek istemişler. Dört gün sonra yola çıkmışlar. Yolculuk çok uzun sürmemiş. Oraya vardıklarında geziye başlamışlar. Gittikleri yer ormanlıkmiş. Oralara bakarken gruptan ayrılmışlar. Bir süre sonra kaybolduklarını anlamışlar. Burası hem de piknik alanıymış. Orada piknik yapan insanlardan birine rastlamışlar. Adı Kemal'miş. Çok zeki ve çalışkanmış. Oralara çok iyi bilirmiş. İki arkadaş bir grupta olduklarını kaybolduklarını anlatmışlar. Kemal iki arkadaşına bilgi vermiş. Orada ruhlar olduğunu yatırırlar olduğunu anlatmış. Bu bilgiler iki arkadaş çok korkutmuş. Sonra ayrılmışlar. Giderlerken Kemal'in söylediği sözü hatırlamışlar, "sakın oralardan geçmeyin". Bu sözün üstüne iki arkadaş çok temkinli yürüyormuş. Korkudan elleri ayakları titremiş. Birden sesler gelmiş. Bu sesler ruhların sesiymiş. Hemen kaçmaya başlamışlar. Aslanların kükremeleri duyulmuş. Çok korkuyorlarmış. Ruhların elinden kurtulamamışlar. Orada ölüp gitmişler.

YAZANIN ADI: Berkay ÖZSOY, YAŞ: 10